

blevne Statsborgere i fremmed Stat, og at de i mindst 5 Aar have været bosiddende i den danske Stat. Hvad derimod Aktieselskaber angaar, findes der ikke at være noget til Hinder for at følge Lagtingets Forslag, der her kun gaar ud paa en *Skærpe* af Sølovens tilsvarende Regel.

At Billighed kræver Undtagelsesbestemmelser til Fordel for de allerede bestaaende Hvalfangerbedrifter i det Øjeblik, man gaar over til strengere Betingelser for denne Næring, har Lagtinget været paa det rene med, men dets Indrømmelser i saa Henseende ere næppe tilstrækkelig omfattende. Med den ene Undtagelse, at det, hvis disse Forretninger ikke allerede drives af Aktieselskaber, bør kræves, at de omorganiseres som saadanne for at muliggøre en Kontrol med, at Forretningskapitalen ikke med Bi beholdelse af Undtagelsesstillingen udvides, formenes disse Forretninger i øvrigt at burde kunne fortsætte deres Tilværelse under samme Vilkaar som de, hvorunder de ere tilblevne og hidtil have virket, endog saaledes, at Beføjelser, hvis Lovmedholdelighed i og for sig er omtvistelig, men som hidtil i Praksis ere blevne godkendte, heller ikke fremtidig bestrides. Man sigter her ved dels til den forannævnte Benyttelse ogsaa paa Søterritoriet af Skibe under fremmed Flag til Fangst og Indbugsering af Hvaler, dels til, at Kravet om Bosættelse i det danske Monarki hidtil kun er blevet stillet til den stedlige Leder eller Disponent for Bedriften og ikke til dens Ejer.

Hvad dernæst angaar den af Lagtinget foreslaaede Udførselsafgift paa Hvalprodukter, nemlig pulveriseret Hvalkød og Hvalben samt Hvalguano, er denne Afgift af Tinget motiveret ved Hensynet til at skaffe de ovennævnte færøske offentlige Kasser, som have lidt Tab ved Nedgangen i Indtægten af Grindfangst, en forøget Indtægt. Skønt nu ogsaa Justitsministeriet maa finde det rimeligt, at den ønskelige Erstatning til de paagældende Kasser tilvejebringes ved en forøget Beskatning af Storchvalfangsten, som denne særdeles vel kan taale, har man imidlertid ikke ment at burde optage dette Forslag, i hvilken Henseende man ikkun skal bemærke, at ligesom Udførselsafgift ellers ikke kendes paa Færøerne, og i sig selv maa formenes at være mindre rationel, saaledes vilde dette ganske særlig gælde en saadan Afgift paa Produkter, som ere tilvirkede paa selve Øerne. Det maa sikkert foretrækkes at søge hele den ønskede Afgiftsforhøjelse tilvejebragt gennem den bestaaende Beskat-

ningsform, saaledes at Afgiften lægges paa den enkelte Hval. Den hidtidige Hvalafgift, som af Lagtinget er foreslaaet forhøjet til 35 Kr. pr. Hval, foreslaas derfor her bestemt til 40 Kr. pr. Hval, hvorhos det i Forbindelse hermed foreslaas, at de to Femtedele af den hele Afgift henlægges til de paagældende Kasser i det af Lagtinget foreslaaede Forhold. Ved Valget af denne Fordelingsnorm har man, naar Hensyn tages til, at Statskassen alt nu afstaar 1,000 Kr. aarlig, og naar den samlede Fangst anslaaes til omtrent 300 Hvaler aarlig, ment at turde gaa ud fra, at der paa denne Maade vil kunne paaregnes en Indtægt for Statskassen af omtrent samme Størrelse som efter den nu gældende Lov.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal man gøre følgende Bemærkninger:

ad § 1.

Idet man med Hensyn til Paragraffens Hovedregel henviser til de foranstaaende almindelige Bemærkninger, skal man dertil føje, at der i de senere Aar har vist sig en aabenbar Tendens hos de norske Hvalfangere til at flytte fra Finmarken til Færøerne. Grunden hertil maa søges dels deri, at den norske Lov om Hvalfangst af 6te Juni 1896 har lagt ikke uvæsentlige nye Baand paa Hvalfangsten ved den norske Kyst, dels deri, at Hvalfangsten ved Færøerne hidtil har været meget lønnende. Fangstterritoriet ved Færøerne er imidlertid forholdsvis lille, og naar der til næste Aar er sat 7 Fangstskibe i Virksomhed, er det vistnok saa mange, at Driften ikke taaler stor Udvidelse; sammenligningsvis kan anføres, at Fangsten ved Finmarken og Island, hvor Fangstterritorierne vel maa antages at være meget større, i 1896 dreves med henholdsvis 29 og 18 Fartøjer. For den almindelige Befolkning er en Udvidelse uden Interesse, idet dens Trang til billig Kød kan tilfredsstilles med den nuværende Drift; og for den — efter færøske Forhold ret betydelige — Kapital, som herfra i en nær Fremtid kan ventes anbragt i Hvalfangerforetagender, vilde det være skæbnesvangert, om en for stærk Konkurrence fra norsk Side bragte Udbyttet ned under, hvad der maa anses for passende. For Udviklingen af de færøske Næringsveje er det ubetinget af stor Betydning, at Hvalfangsten optages fra færøsk Side; Øerne have ved deres Beliggenhed særdeles gode Betingelser for denne Fangst, og den